

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2009. év november hó 26. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A nyereségvágyból elkövetett emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Pest Megyei Bíróság 20.B.122/2008/22. számú ítéletét ***megváltoztatja annyiban, hogy a főbüntetés tartamát 10 (tíz) év 6 (hat) hónap fegyházbüntetésre enyhíti.***

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig eltelt időt a fegyházbüntetésbe beszámítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság a 2009. május 6. napján kelt 20.B.122/2008/22. számú ítéletével a vádlott bűnösségét emberölés büntettének kísérletében [Btk. 166.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pontja] és rablás büntettében [Btk. 321.§ (1) bekezdés I. fordulata] állapította meg és ezért őt 12 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, az elkövetés eszközének elkobzásáról, a lefoglalt bűnjelek kiadásáról, illetve az iratok között kezeléséről, továbbá kötelezte a vádlottat a felmerült 276.026 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletet az első fokú tárgyaláson eljáró ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője téves minősítés miatt és enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.52/2009/4. számú átiratában a tényállást és a vádlott bűnösségének megállapítását megalapozottnak, a cselekmény jogi

minősítését és a kiszabott büntetést törvényesnek jelölte meg, ezért a Pest Megyei Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A védő a nyilvános ülésen a korábban bejelentett fellebbezését fenntartotta. Az első fokú bíróság által megállapított tényállást a védő a felülmérlegelés tilalma miatt perbeszédében nem vitatta, csupán azzal a megállapítással nem értett egyet, hogy a vádlott csak enyhe fokban volt ittas, mert ezt a vádlott előadása és több tanú vallomása is megcáfolta. Részletesen kifejtette álláspontját, mely szerint a Pest Megyei Bíróság a vádlott cselekményét tévesen minősítette élet elleni bűncselekményként indítványozta a minősítés megváltoztatását. Hangsúlyozta, hogy a vádlott magatartása az ölési szándék hiányában 2 rb. rablás büntetteként és 1 rb. életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleteként minősül. A vádlott pénzszerzési szándéka hirtelen ötlettől vezérelve alakult ki, a végrehajtás érdekében magához vett egy fél kg-os faágat, és arcát a kapucnijával eltakarta. Tudta, hogy a sértett otthon tartózkodik, de bízott abban nem ébred fel. Az üveg betörésekor is hallgatózott, majd utána is óvatosan közlekedett a lakásban, akkor ijedt meg, amikor a sértett megmozdult, és ezután kezdte bántalmazni. A bántalmazás erejére különböző vallomások állnak rendelkezésre, de az orvosszakértői vélemény, mint objektív bizonyíték, igazolja, hogy két ütés volt közepes erőt meghaladó, a többi gyengébb. A nagyobb erejű ütések nyomán elmozdulás nélküli törések, repedések keletkeztek, jelentősebb erejű ütés eredményezett volna benyomatos törést. A sértett a bántalmazás hatására nem került életveszélyes állapotba, csupán a lehetősége állott fenn. A Pest Megyei Bíróság tévesen következtetett a vádlott ölési szándékára, etekintetben a vádlott tagadásban volt és a sértettek is csak bántalmazásról nyilatkoztak. A vádlott ártalmatlanná akarta tenni a sértettet, de ez nem jelenthet még eshetőleges ölési szándékot.

A védő perbeszédében megismételte az első fokú eljárás során is előterjesztett, a nyomozás során elkövetett eljárási szabálysértés miatt a vádlott második nyomozati vallomásának és helyszíni vallomásának kirekesztésére irányuló kérelmét. A Pest Megyei Rendőr-főkapitányság 2008. július 16. napján a meghatalmazott védő értesítése nélkül két alkalommal is kihallgatta a vádlottat.

A súlyosító körülmények közül a védő kérte az éjszakai elkövetés kirekesztését, valamint indítványozta, hogy a másodfokú bíróság nagyobb súllyal vegye figyelembe a vádlott pszichopathiás személyiségszerkezetét és játékszenvedélyét, amely a legújabb nemzetközi kutatások eredményeképpen betegségként értékelhető. A vádlott maga mondta meg, hogy hol vannak az elvitt tárgyak, így megbánása és a sértett megbocsátása is lényegesen nyomatékosabban értékelhető.

A védő az általa már kifejtett módon a cselekmények minősítésének megváltoztatását és a szabadságvesztés büntetés mértékének enyhítését indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője perbeszédében a nyilvános ülésen az írásbeli indítványban foglaltakat fenntartotta. Részletesen kifejtette, hogy a sértett a saját házában, ahol elvileg biztonságban kellene éreznie magát, éjjel arra ébredt, hogy egy husánggal verik a fejét, menekülése után az ismeretlen tovább támadja, bántalmazza. Segítségért kiált, az ajtóban megjelenő feleség azt látja, hogy a támadó a földön fekvő és eszméletlen férjét még egyszer fejbe veri. Ekkor megpróbál bezárkózni a szobájába, ahova a támadó erőszakkal utána megy, és az értékek átadására kényszeríti, megöléssel is fenyegetve. Az ügyészség álláspontja szerint a vádlott nem azért ment be a házba, hogy a sértettet megölje, hanem akár erőszakkal is megszerezni a házban lévő értékeket. Azonban a vádlott által használt eszköz, a két közepesnél nagyobb erővel fejre leadott ütések, a folyamatos üldözés és bántalmazás az eshetőleges ölési szándék fennállására ad következtetési alapot, ezért a cselekmények minősítése törvényes, az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta, előadta, hogy nem akarta megölni a sértettet. Kifejtette, hogy a szabadságvesztés letöltése alatt tanulni szeretne, majd szabadulása után normális életet akar élni.

A védő perorvoslata részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlotti és védői fellebbezés alapján eljárva bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Pest Megyei Bíróság alaposan és a kellő részletességgel, körültekintően folytatta le a bizonyítási eljárást. A perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, megfelelően teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét. A rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelési körébe vonva, egyenként és összeségében gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el. Az első fokú ítélet indokolása meggyőző, mindenre kiterjedő, logikus.

A Pest Megyei Bíróság törvényesen foglalt állást akkor, amikor nem rekesztette ki a bizonyítékok közül a vádlott 2008. július 16. napján tett vallomásait, és e döntését megfelelően meg is indokolta. Kétségtelen, hogy a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság eljárási szabályt sértett akkor, amikor a gyanúsított kihallgatásról nem értesítette a meghatalmazott védőt, de a védő meghatalmazása ekkor még nem jutott el az ügy előadóhoz, mert a védő azt a Dunakeszi Rendőrkapitányságon adta le. Az ügy előadója a gyanúsított közléséből értesült a védő meghatalmazásáról, akit sikertelenül próbált meg értesíteni, de erről nem készített feljegyzést. A gyanúsított nem kérte - amihez joga lett volna - hogy csak a meghatalmazott védő jelenlétében akar vallomást tenni, csupán annyit mondott, hogy a jövőben a meghatalmazott védő értesítését kéri, tehát védekezési joga nem csorbult a kihallgatással és tartalmilag a korábbi nyomozati vallomásával megegyezően nyilatkozott, így az eljárási szabálysértés nem minősíthető

lényegesnek és a felvett vallomások sem tekinthetők törvénytelen módon beszerzett bizonyítéknak.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel foglalkozott a vádlott által az eljárás során tett eltérő tartalmú vallomásokkal, amelyek közül nyomozati vallomásaiban elismerte, hogy akár erőszak alkalmazásával is meg akarta szerezni a sértettek értékeit. Részletesen beszámolt arról, hogy nagy mennyiségű alkoholt fogyasztott, eljátszotta a fizetését, ezért sürgősen pénzt kellett szereznie, hogy hozzá tudjon járulni édesanyja kérésének megfelelően a háztartás költségeihez. Elmondta a behatolás módját, menetét, majd a bántalmazásról úgy nyilatkozott, hogy teljes erejéből ütötte husánggal a sértettet, később pedig a sértett feleségét megfélemlítve, őt a saját és férje készpénze, ékszerei átadására kényszerítette.

Az első fokú tárgyaláson a vádlott vallomását részben megváltoztatta, azt állította, hogy a husángot csak a házba való bejutás, az esetleg felmerülő tárgyi akadályok leküzdése érdekében vitte magával, összességében - ahogy arra a Pest Megyei Bíróság is rámutatott - a vádlott vallomásának megváltoztatásával a cselekmények enyhébben való minősítését akarta elérni.

A sértettek vallomása, a szakértői vélemények és az okirati bizonyítékok adatainak okszerű mérlegelése után a Pest Megyei Bíróság a vitatott kérdésekben megalapozottan állást foglalt és helyesen állapította meg a történeti tényállást.

A Pest Megyei Bíróság széles körű tanúbizonyítást folytatott le a vádlott alkoholos állapotának mértékével kapcsolatban is, mert e körben objektív bizonyíték nem állt rendelkezésre. A vádlott az eljárás során következetesen állította azt, hogy erősen ittas állapotban került a cselekmény elkövetésének idejére. A tanúvallomások okszerű mérlegelése alapján helyesen jutott a Pest Megyei Bíróság arra a következtetésre, hogy a vádlott csupán enyhén ittas állapotban követte el a bűncselekményt, melyet a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékel, a védő által e körben kifejtettekkel a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet.

Az ítéltábla ugyanakkor a tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdésének a/ pontjára hivatkozással az iratok alapján kiegészíti:

az ítélet 7. oldalának negyedik bekezdését azzal, hogy a vádlott bántalmazása következtében az életveszélyes állapot kialakulása, valamint a halálos eredmény bekövetkezésének elmaradása kizárólag a véletlenül múlt. (az írásos szakértői vélemény és a szakértő tárgyalási nyilatkozata.)

Az ekként kiegészített tényállás minden vonatkozásban megalapozott és az elsőfokú bíróság részletesen eleget tett az indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a fellebbezési eljárásban.

A vádlott bűnösségét a Pest Megyei Bíróság okszerűen állapította meg, és a cselekmények minősítése is törvényes.

A vádlott a sértett sérelmére a cselekményt egy kb. 50 dkg súlyú, 70-80 cm hosszú, 2,5-3 cm átmérőjű husáanggal hajtotta végre, amely a vádlott által kifejtett erővel és módon emberélet kioltására alkalmas eszköz. Ezzel az eszközzel a vádlott elsősorban a sértett fejét ütötte, amely köztudomásúan olyan testtájék, ahol halálos sérülés okozható. A vádlott 8-10 célzott ütést adott le, amelyek közül legalább kettő a közepest meghaladó erejű volt. A sértett kevéssé tudott védekezni a támadás ellen, mert csak az első ütésre ébredt fel, tehát a vádlott egy alvó emberre támadt orvul, majd a bántalmazást kitartóan folytatta, egészen addig, amíg a sértett az ütésektől el nem veszítette az eszméletét. A végrehajtás módja, jellege, a sérülések száma, a cselekmény motívuma és a bántalmast követő vádlotti magatartás kellő következtetési alap a vádlott elkövetés-kori tudattartamára. Az enyhén ittas vádlott tudatában felmerült a végzetes eredmény létrejöttének lehetősége - ha nem is akarta a sértett halálát - azonban egy esetleges halálos eredmény bekövetkezte iránt közömbös volt. A vádlott ezután a sértett felesége után ment, hogy eredeti céljának megfelelően megszerezze a sértettek értékeit.

A vádlott szándéka legalább eshetőlegesen a sértett megölésére irányult. A kifejtettekre tekintettel a Pest Megyei Bíróság a cselekményt törvényesen minősítette a Btk. 166.§ (1) bekezdése és (2) bekezdésének b/ pontja szerinti nyereségvágyból elkövetett emberölés bűntette kísérletének.

A sértett sérelmére megvalósított vádlotti cselekmény minősítése is törvényes, a Btk. 321. §-ának /1/ bekezdése I. fordulataba ütköző rablás bűntette.

A büntetés kiszabását meghatározó alanyi és tárgyi körülményeket az elsőfokú bíróság lényegében helyesen sorolta fel.

Az enyhítő körülmények közül mellőzte a Fővárosi Ítéltábla a vádlott beszámítási képességét nem érintő játékszenvedélyt, mint betegséget, mert a bírósági gyakorlat a játékszenvedélynek jelenleg nem tulajdonít enyhítő hatást. A vádlott cselekményét az adott esetben egyébként sem játékszenvedélye motiválta, hanem tartott az édesanyja felelősségre-vonásától és a háztartási költségek hozzájárulás miatt volt szüksége pénzre.

Ellenben a bírói gyakorlattal egyezően helyesen értékelte súlyosító körülményként az éjszakai elkövetést a megyei bíróság, ugyanis az ebben az időben elkövetett erőszakos bűncselekmény ellen a sértett nem tud védekezni, ezért az ilyen támadások társadalomra veszélyessége fokozott.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlottal szemben az enyhítő körülmények nyomatékára, de különös tekintettel a nagykorúságot alig meghaladó életkorára, az őszinte megbánással párosuló beismerő vallomására, a sértett megbocsátására és a

súlyosabban minősülő élet elleni bűncselekmény kísérleti szakban maradására figyelemmel a főbüntetés tartamát 10 év 6 hónapra enyhítette. E büntetés tett-arányos, igazodik a vádlott személyi társadalomra veszélyességéhez és alkalmas a büntetési célok biztosítására.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét a Be. 372.§. (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a fegyházbüntetésbe beszámította az első fokú ítélet kihirdetése óta a vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2009. évi november hó 26. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró*

*Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró*

A Pest Megyei Bíróság 20.B.122/2008/22. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.196/2009/5. számú ítéletében foglalt változtatás mellett jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2009. év november hó 26. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Kiadmány hitelül:
tisztviselő*